

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 71

(3025)

ГОДИНА XXVIII

Вторник, 15 юни 1971 г.

Цена 2 стотинки

„Гласувайте за щастието и благоденствието на българския народ“

Всеки отминал ден ни приближава към едно голямо събитие в живота на българския народ — изборите за Шесто Народно събрание, народни съвети, народни съдили и съдебни заседатели. И всеки ден все повече се разгръща предизборната работа — непрекъснати са срещите с избирателите, на които кандидатите за народни избраници разясняват решението на историческия Десети конгрес на Партията, в дружески беседи обсъждат светлите перспективи на социалистическото ни Отечество.

Завчера бе публикувано и Обръщението на Националния съвет на Отечествения фронт към българския народ — един документ, от правен към всеки един от нас, към всички, които на 27 юни т. г. ще застанем пред изборните урни. Призивният тон, емоционалността и дълбочината на мисълта правят от Обръщението един прекрасен помощник в борбата за блискава изборна победа.

Снощи някои от кандидатите за народни представители бяха сред своите избиратели. Другарят Петко Куни говори на предизборно събрание в Дъсково, другарят Енчо Стайков бе в Юзарево. В селата Красноград и Бяла река бе другарят Петко Кожухаров, другарката Маргарита Бакалова говори пред избирателите си от с. Хаджидимитрово, а другарят Марин Минчев бе в Златарица. Героят на социалистическия труд Иван Иванов се срещна с избирателите си от Поликрайне.

Сведения

за хода на най-важните селскостопански задачи към 13 юни 1971 година.

АПК, ТКЗС и ДЗС	Окопаване				Житен есеки в дека
	Царевичко път	Царевичко път	Царевичко път	Царевичко път	
„ЯНТРА“					
1. П. Гръбеш	100	100	100	210	
2. П. Сеновец	100	100	100	1440	
3. Обединение	100	100	100	100	
4. Д. Липница	100	100	100	70	
5. Страхилово	100	100	100	575	
6. Масларево	100	100	100	200	
Средно	100	100	96	2425	

„ИВАЙЛО“					
1. Самоводене	97	15	100	700	
2. Ресен	100	100	100	515	
3. Поликрайне	94	100	100	110	
4. Лясковец	74	74	100	—	
5. Д. Оржав	100	91	14	405	
6. Драганово	66	90	18	—	
Средно	90	90	57	1730	

„ДУНАВ“					
1. Сивнов	58	100	100	—	
2. Сивнов	89	55	100	—	
3. Алесово	100	37	100	—	
4. Драгомир	100	100	100	—	
5. Ореш	76	100	100	—	
6. Козловец	99	100	100	—	
7. Ов. могила	77	100	100	—	
8. Морави	100	100	100	—	
Средно	84	89	100	—	

„РОСИЦА“					
1. Павликини	100	33	17	—	
2. Върбовка	83	0	74	150	
3. Сухидол	6	—	25	—	
4. Б. черква	57	9	78	100	
5. Михалци	56	—	94	110	
6. Дъсково	100	39	90	—	
7. Г. Липница	22	60	63	—	
8. Караван	100	32	97	55	
9. Г. Студена	67	100	6	—	
Средно	76	35	61	415	

„ПЪТ КЪМ КОМУНИЗМА“					
1. Стражица	100	—	—	—	
2. Камен	100	0	—	—	
3. Сухидол	100	—	—	—	
4. Асеново	0	—	—	—	
5. Дъсково	98	58	—	—	
6. ДЗС-Кесарев	100	—	82	—	
Средно	86	38	7	—	

„ТРИФОН САРАЛИЕВ“					
Средно	80	—	44	—	
„ЧУМЕРНА“					
Средно	60	—	—	—	
СРЕДНО ЗА ОКРЪГА	84,4	73,8	63,3	4578	

Граждани и гражданки на Народна република България!
Избиратели и избирателки!
Драги съотечественици!

На 27 юни т. г. у нас ще се произведат избори за Шесто Народно събрание, народни съвети, народни съдили и съдебни заседатели.

Предстоящите избори имат голямо политическо значение. Те се провеждат в средствено след историческия Десети конгрес на Българската комунистическа партия, който прие партийната Програма и утвърди директивите за шестата петилетка, и след като нашият народ с пълно единодушие одобри новата Конституция на Народна република България. Програмата на Българската комунистическа партия, директивите за шестата петилетка и новата Конституция са величествена предизборна платформа, с която Отечественият фронт излиза пред вас.

Значението на изборите се определя и от възрастената роля и отговорността на представителните органи на властта в системата на социалното управление за изпълнение на големите задачи, които Десетият конгрес постави пред българския народ.

Със законна гордост и високо самочувствие българският народ ще отиде към изборните урни на 27 юни. Изминалият през последните години път беше труден, но изпълнен с големи и плодотворни дела. Това бяха години на пълно тържество на Априлската линия на Партията. Постигнати бяха големи успехи в изграждането на материално-техническата база на социализма, в повишаване благосъстоянието на трудещите се. Разшири се социалистическата демокрация, усъвършенствуваха се социалистическите обществени отношения. Укрепна още повече икономическата и отбранителната мощ на държавата. Народна република България навлезе в нов етап на своето развитие — етапа на изграждането на развито социалистическо общество.

Трудещи се от градове и села!
Грандиозните задачи за изграждането на развито социалистическо общество, поставени от Десетия конгрес на Българската комунистическа партия, са реални и напълно осъществими. Тяхното изпълнение ще изведе страната ни към всенародно благополучие и добруване, към подготвянето на комунизма — заветната мечта на цялото прогресивно човечество. Гаранция за това са правилната научно-обоснована политика на Българската комунистическа партия, вдъхновеният труд на нашия народ-творец, безкористната помощ на братския Съветски съюз и взаимопомощта с другите социалистически страни.

Изборите на 27 юни т. г. ще бъдат нова ярка манифестация на силата и здравината на нашия социалистически строй, на неразриваемото единство на комунисти, едружени земеделци и безпартийни, обединени в Отечествения фронт. Те ще бъдат израз на безграничната вяра на трудещите се във великото дело на Партията и на тяхната решимост под нейното изпитано ръководство твърдо и уверено да вървят към напълнената цел — изграждането на развито социалистическо общество.

Избиратели и избирателки!

Работници и работнички!

Кооператори и кооператорки!

Деца на науката, образованието и културата!

Младежи и девойки!

Бойци и командири от Народната армия!

Гласувайте за кандидатите на Отечествения фронт, един от най-достойните синове и дъщери на нашия народ. Гласувайте за щастието и благоденствието на българския народ, за щастието на нашите деца, за делото на мира, за делото на социализма и комунизма!

Гласувайте за всенародното процъфтяване на скупото ни отечество — Народна република България!

Единни и сплотени в Отечествения фронт, под изпитаното ръководство на славната Българска комунистическа партия — напред към блискава изборна победа на 27 юни т. г.

Из Обръщението на Националния съвет на Отечествения фронт към българския народ

За 3300 тона повече царевично зърно

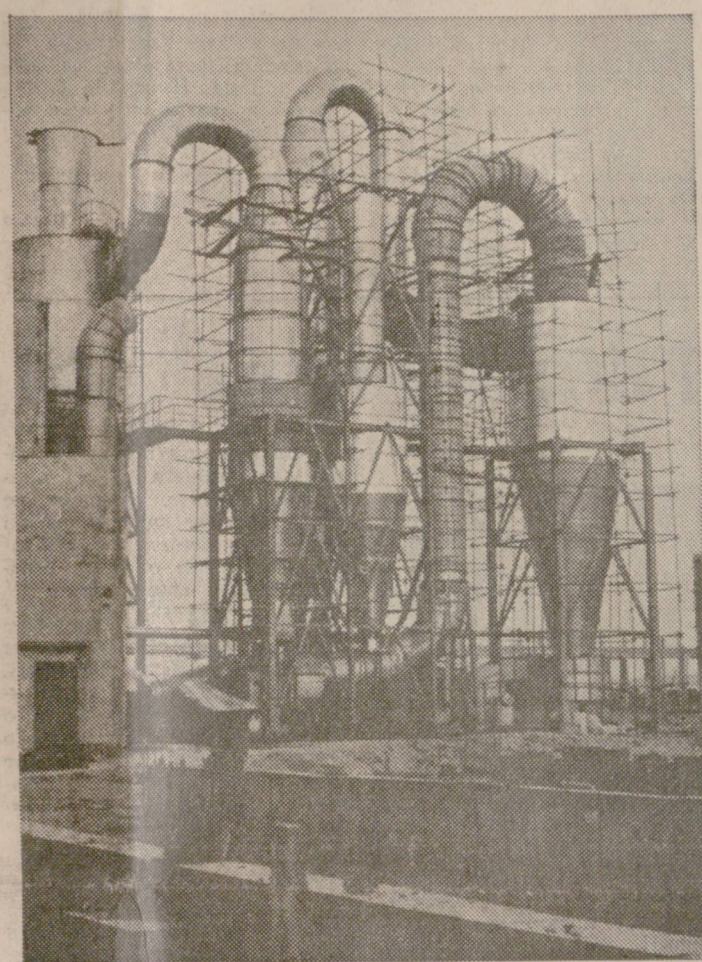
АПК „Ивайло“ отговаря на призива на седемте аграрно-промишлени комплекса в страната • Къде са реалните възможности за повече и по-евтино царевично зърно

Призивът на седемте аграрно-промишлени комплекси от страната за получаване на повече и по-евтино царевично зърно намираща благоприятен отклик у производителите и ръководителите на аграрно-промишлени комплекси „Ивайло“ — Велико Търново. Всички кооперативни стопанства, членове на агрокомплекса, огледаха отново своите възможности и условия.

Изхождайки от доброто състояние на посевите и приложената досега агротехника, аграрно-промишленият комплекс намира, че е напълно в състояние да произведе средно от декар по 580 кг царевича, вместо планувания 526 кг

пограма. Това означава да се получи в повече 3300 т царевично зърно. От друга страна като се има предвид, че тази година промишлените технологии намират по-широко и по-пълно приложение в кооперативните стопанства на комплекса, откриват се реални възможности да се намали разходът на труд, като за 100 кг царевично зърно се изразходват 2 лева, вместо предвидените 2,32 лева, а себестойността на 100 кг да се снижи на 5 лева, вместо планувания 5,82 лева.

За да се постигнат тези резултати, кооперативните стопанства и производствени единици и занаятци ще спазват строго технологичната дисциплина при отглеждането на царевича.

Химическият комбинат край Свищов е още един символ на нерушимата българо-съветска дружба. Неговият облик добива все по-завершен вид.

НА СНИМКАТА: един от технологичните възли на Щапелния завод.

Снимка: Николай КАЧАКОВ

СЕГА Е ВРЕМЕ ЗА ПОМОЩ

Навременното изпълнение на задачите в селското стопанство сега еднакво върхува трудещите се от селата и от градовете. В Павликини например се правят всички усилия да се изпратят на помощ в кооперативните стопанства повече производственици и служители от предприемачия и учреденията. С голяма готовност се отзова трудовият колектив в МЗ „Заря“. За един ден неговите представители окопах 240 декара царевича на кооперативното стопанство. Бригадите продължават.

П. ЦУЦУМАНОВ

От няколко дни в помощ на ДЗС — Беброво са учениците от

основните училища в Беброво и Чакали и служителите от Беброво и Паличи. Учениците досега набраха над 2 тона ягоди, а служителите за два дни покосиха 20 декара ливади.

Харалампи НИКОЛОВ

С чувство на голяма отговорност за съдбата на реколтата в ТКЗС — Лясковец се отнасят колективите на промишлените предприятия, служителите и домакините от града. В неделя в лозята на Драгижево и Добри дял повече от 1000 работници и служители работиха през целия ден. Директорите на Винзавода Веселин Боев, на Завода за автоматични везни инж. Кичо Колев, на Механичния завод — Йордан Войводов и други заедно със своите заместници бяха сред работниците и работничките напред в работата.

Веднага след копащите „Болгар“ите, управлявани от Йордан Червеночев, Йордан Нелев, Марин Ненов, Димитър Сираков и други, като стрели прорязваха блоковете и пръскаха лозята.

Навсякъде в землището на кооператива се чувствуваше пълна мобилизация на силите. През седмицата лясковчани ще продължат организирането на бригади в помощ на стопанството, а следващият неделен ден — отново ще бъде ден на напълно участие на всички трудещи се в извършване на неотложните селскостопански задачи.

Напрегнати са дните в ТКЗС „Ленин“ — Долна Оряховица. От ранна утрин до късна вечер машини и хора са на полето. Сега се бърза най-много да се окопаят и подредят пролетниците. На помощ на кооператорите са работници и служители от селата на общината и от Горна Оряховица. Досега те вложиха около 3000 трудови дни в селското стопанство.

Започна и жътвата на ечемик. Вече е пожънат 405 декара ечемик и е овършано 185 тона зърно.

Иван ХАДЖИВАНОВ

На вниманието на ДСО „Автопром“

Докога няма да се използват напълно мощностите на МЗ „Заря“

През третия месец едва 30 на сто от обема

- Неизпълнение и на средната изработка
- Едросерийността — генерален проблем

И задължение, и право на редакцията на един окръжен вестник е след като минал два-три месеца от официалното откриване на някое ново предприятие, да го посети, за да провери как се натоварват мощностите. Три колорната лента на МЗ „Заря“ в Павликини бе прерязана на 2 април, в навечерието на Десетия партиен конгрес. Време, достатъчно са един, както писахме тогава, „модерен завод с поточно серийно производство на джанти за товарни и леки автомобили, на мотокари, електрокари и други селскостопански машини“ да започне да доказва капацитетите си възможности. Обаче веднага трябва да се отбележи, че поточните линии благополучно

почиваха. В огромното хале само няколко души извършваха подготвяне на техниката зам-директорът на завода инж. Кенаров не особено оптимистично отговори, че засега още не може и да става дума за някакви проценти. Нещо повече, ако трябва да бъдем по-конкретни, едва 30 на сто от предвидената дори за юни продукция ще даде новият завод, а всичко останало — старите мощности, които (за радост и успокоение) продължават да функционират с пълна сила.

„Пусковият“ месец април, ако можем така да се изразим, не беше особено щастлив за „старото“ предприятие. Тогава една от пресите аварира и излиза от строя, тогава закъснява и доставката на ламарина. От натрупаното през този месец изостанване 56 000 лв., през май наваксват 28 000 лева. Другарите дадоха уверение, че остатъкът от „дълга“ ще бъде ликвиден до края на полугодия. Предвид чувствителното увеличение на средноспичания състав на промишлено-производствения персонал от 156 на 233 души в сравнение с петмесечното на м. г., планът за средната изработка остава неизпълнен — спрямо плана е постигнато 99,5 на сто, а спрямо отчета за петте месеца на м. г. — 92,2 на сто (след като е пусната в експлоатация такава високопроизводителна техника!).

С ИЗПЪЛНЕН ПЛАН

Колективът на работниците от „Търговия на дребно“ при ДСО „Булгарилорд“ — Горна Оряховица преизпълни производствения си план за първото тримесечие на тази година и сега уверено изпълнява плана за второто тримесечие. В обявеното съревнование между клоновете на „Булгарилорд“ в окръга горнооряховчани са на първо място през първото тримесечие. Най-добре работят търговските работници Георги Бинев, Никола Павлов и Пенка Вадкова.

В чест на предстоящите избори колективът ще изпълни плана за първото шестмесечие на тази година до 30 юни.

Марийка ГЕОРГИЕВА

ГОСТУВАТ ЛЕКАРИ ОТ 27 СТРАНИ

Вчера в старата българска столица пристигна представителна учебна група на Международния детски център със седалище Париж. В нея са включени организатори на детското здравеопазване от 27 страни от Европа, Азия, Африка и Южна Америка — участници в редовния ежегоден курс по социална педиатрия.

След заниманията си в столицата на Франция, те гостуват от 2 седмици у нас по покана на Министерството на народното здраве, за да се запознаят с успехите и организациите на детското здравеопазване в България.

В многобройни срещи, посещения на здравни заведения и служби курсистите — отговорни работници по организацията на здравеопазването в своите страни — се запознаха с изключителните грижи, които се полагат за подрастващите. Особено впечатление направи многобройните привилегии, с които се ползват в България майките и децата.

Ръководителят на групата д-р Жан Гужу, заместник-директор на обучението в Международния детски център, изрази задоволство от посещението в страната, от предоставената възможност на курсистите най-широко да се запознаят с организацията на детското здравеопазване.

Придружени от отговорни работници на МНЗ и Окръжния здравен отдел, гостите се запознаха със забележителностите на древния Търновград.

Александър ТОШЕВ

ИЗЛОЖБА НА ХУДОЖНИЦИ- САМОДЕЙЦИ

Снощи във фоайето на Дома на народната армия във Велико Търново бе открита изложба на художници-самодейци от града.

Представени са 13 автори с около 30 творби — живопис, художествен и политически плакат, дърворезба, интарзия. Преобладаващата тематика е социалистическото строителство, Десетият конгрес на Партията и 80-годишнината ѝ.

М. ИОСИФОВА
Т. НАУМОВА

ЗАЩИТЕНА ЧЕСТ

В Сушица настроението е оптимистично
● Помага ли критиката ● Най-верният ба-
рометър за човешката грижа

Преди няколко броя, в нача-
лото на май, във вестника из-
лезе критична бележка за коо-
перативното стопанство в село
Сушица. Фактите, които се из-
насяха, предизвикаха тревога.
Лозята — потънали в бурени.
Не по-благоприятно е положе-
нието на ягодовите насажде-
ния, на овишната градина.

Тезко е, боли, когато ти по-
сочват слабостите. Така са въз-
приели критиката не само ръ-
ководителите на кооперативно-
то стопанство, на селото, но и
всички сушичани. Затова и
като един те са се вдигнали да
защитят честта на селото, своя
та чест.

Задачите са много. Те се за-
лагат една след друга. А на-
ред с тях трябва да се върши
и това, за което досега не е до-
стигнато време. А хората на по-
лето са малко. Тогава?

В тези тежки, трудни за коо-
ператорите дни, на помощ са
се притекли служителите, ра-
ботниците в селото.

По инициатива на общинския
партиен комитет е бил изгра-
ден общински шаб за помощ
на кооперативното стопанство.
В него са били включени ръ-
ководители на селото, активисти
на първичните партийни орга-
низации.

— Заедно със звеноводите об-
хожихме домовете на онези коо-
ператори, които излизат на ра-
бота по-нередовно — разказва
председателят на шаба, кметът
на селото Георги Увалиев.

Те не са били много, но за-
едно с пенсионерите станали
сила.

За няколко дни селото е за-
мряло. Всички служители, ра-
ботници в ТПК от заран до ве-
чер са на полето. Всеки ден
излизат по 150—160 души. Во-
дичите на товарните коли до-
карват хората на блока и взи-
мат мотиката. Който е търсел
в тези дни секретаря на общин-
ския партиен комитет Методи
Тодоров, председателя на коо-
перативното стопанство Парас-
кев Георгиев, ги е намирал в
лозията, при хората. Вечер, за-
едно с тях, те са се връщали
с мотика на рамо.

За малко повече от седмица
лозията са очистени от бурена.
А те са над 1000 декара. На-
смогнали кооператорите и с
другите задачи.

Работата потръгнала. Но се-
га пък дъждовете. Почти все-
ки ден в Сушица се се изливат
като из ведро. В лозята, в зе-
ленчуковата градина не може
да се влезе, кално е. А ечемик
кът вече жълтее, жътва идва.

— Само малко да се поопра-
ви времето, да пооприже по-
чвата и пак ще вдигнем хората.
Не е късно — ще можем да
окопаем втори път лозята (400
декара са повторени), да свър-
шим до жътва и другата рабо-
та — говори с увереност пред-
седателят на кооператива. В ду-
мите му звучи твърдост, убеде-
ност.

Със секретаря на общинския

партиен комитет обхождаме
блоковете. Окоето не може да
се нарадва на натежалите от
класове есенници, на царевича-
та, слънчогледа. Навсякъде ли-
чи човешката грижа. Лесно
обяснимо е защо от всички коо-
перативни стопанства в агро-
промишления комплекс „Път
към комунизма“ в Сушица са
окопани трети път най-много
площи слънчоглед. А цялата на
ревища е два пъти окопана. За
това посевите са чисти от пле-
вели, развизват се добре.

Слънчогледът вече е достиг-
нал човешки ръст. Погледнат
отдалеч, той прилича на тъмна
гора. Такъв е и в местността
Миховица.

Не зная дали ръководители-
те на кооперативното стопан-
ство в Драганово са идвали тук
да набобикават своя посев. Жал-
ка е картината. Имам чувството,
че откакто е посят машина в
него не е влизала. Слънчогле-
дът не се вижда от бурените.

А откакто пътя — сякаш че
е друг свят. Влезеш в блока и
се губиш. И ти е леко, радост-
но.

Не е ли това най-верният ба-
рометър за човешката грижа!

Петър КАИШАНОВ

Самодейки от танцовия колектив „Победа“ при Профсъюзния дом на културата — Велико Търново. Снимка: Н. КАЧАКОВ

Хубава постъпка

На 24 май т. г. пътувахме
с автобус 73—46 от село Руса-
ля. Пристигайки във Велико
Търново, установихме, че ни
липсва портмонето с около 80
лева, паспортът и други доку-
менти. Така разтревожени пре-
карахме нощта и част от след-
ващия ден.

За наше щастие то е падна-
ло в автобуса и е било прибра-

но от Иван Русинов Рачев, во-
дач на колата. Радостта ни бе-
ше голяма, когато ни го пре-
даде в дома. Изказваме благо-
дарност на родителите му и ко-
лектива на ДАТ.

сем. Дора и Висарион
ВИСАРИОНОВИ
ул. „Козлодуй“ № 4 — Велико
Търново

НАШИЯТ ХРИСТО ТЪРСАНКОВ

Познават го и възрастните,
и децата. Знаят го добре мла-
дежите и го чувствуват бли-
зък другар и съветник. По-
знават го читалищните ръко-
водства от Еленския край и
винаги го търсят за помощ.

Христо Търсанков се радва
и раздава всеотдайно на чи-
талищното дело. И в това е
младостта и щастие му. Ве-
че наблюдава неговата 60-го-
дишнина, а той е още млад,
жизнерадостен и с жар играе
на сцената.

— Обичта не само на ме-
не, но и на всички на моята
възраст към читалището ни
вдъхна учителят Петко Коев.
За даскал Петко, както го на-
ричаме, си спомням винаги с
благодарност. Под неговите
грижи, още като дете във вто-
ро отделение, прекрахих пра-
га на читалището, познах че-
ната и обикнах чудния чита-
лищен свят — разказва с въз-
мущение Търсанков и с думите
му оживяват силни картини.

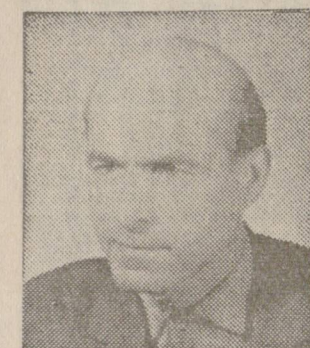
— Първата ми роля е в

„Под игото“ — продължава

той, — това е първото ми кър-
пение и сродяване със сце-
ната.

Много дни и нощи той е
прекарал на читалищната сце-
на в Разпоповци. Плодоносна,
възторжена и устремена мла-
дост сред благодарната чита-
лищна общественост!

От 1936 година Търсанков е
ръководител на театралната

самодейност в Разпоповци.
Учи се от изтъкнатите само-
дейци на читалището: Иван
Савов, Мирянов, Ст. Заха-
риев. Под негово ръковод-
ство на разпоповска сцена са
поставени „На дъното“, „Бед-
ни хора“, „Съдебна грешка“,
„Аз убих“, „Под игото“, „Прин-
цеса Турандот“ и много дру-
ги пиеси.

Пълна творческа изява оба-
че Търсанков има след народ-
ната победа. Той е първият ре-
жисьор на народния артист
Георги Георгиев — Гец, на
Светослав Иванов Савов като
самодейчик и може би той им
вдъхна голямата любов към
сцената.

Като истински апостол на
читалищното дело, с възро-
дненска всеотдайност той по це

ли дни и нощи посещава чи-
талищата, помага им, възпла-
менява съзнатия. Оказва не
само методическа помощ, но
и сам взема четката и създа-
ва декори, или подпомага са-
модейците в гримирането.

Незабавими са пресъзда-
дените от него образи на Ган-
чо Куката от „Първите“ на П.
Ю. Тодоров, Тилилей от „Фи-
данките цъфтят“ на Славчо
Красински, Маргалака от „Ге-
раците“, чичо Милован от
„Балкански аристократи“, Ва-
сил от „Блокадата“, Труфал-
дино от „Принцеса Турандот“
и много, много други.

Отбихте се през почивния
ден в Разпоповци и ще го
намерите или в читалищния
салон, или в музейната сбир-
ка, един от инициаторите за
създаването на която е той.
— Важното е човек да не
стои без работа. Скръстиш ли
ръце, се похабяваш — говори
той.

Верен на този принцип
Христо Търсанков винаги има
работа и сам я търси. Всеот-
даен, скромнен и трудолюбив,
той е щастлив, че трудът му
за културния живот на род-
ния край остава следа.

Ние го наричаме наш, за-
щото солта и хляба на него-
вия живот е обичта му към
читалищното дело, към само-
дейността.

Никола НЕДЯЛКОВ

Познаваме ли нашите възпоменателни паметници

Паметникът на обесените

Април 1876 година. Първият
пламък на борбата обхваща се-
верозападния район на окръга,
където вдъхновител и органи-
затор на народа за въстание е
Бачо Киро. След тайното събра-
ние в Мусина, с участието на
извикания от Румъния за вой-
вода поп Харитон, на 27 април
са изпратени курьери да съоб-
шат, че въстанието е обявено
и за сборен пункт се определя Му-
сина. Съобщението стига до Ба-
чо Киро в Бяла черква на 28
април сутринта. Същата вечер
103 белочерковци, между които
и двама калюферци, начело с
Бачо Киро, се събират източно
от селото на една полянка край
Росица, обградена с върби и
черници. Двасетина въстани-
ци са на коне, на които нато-
варват храна и припаси. Кон-
ниците прегизват придошлата
река, а другите я преминават с
ладия. Много от тях са бра-
тя, зетове, сродници.

В Мусина пристигат към полунощ,
където се събират въстаници от
Михалин, Мусина, Виница, Ди-
чин, Русаля и др. Тук поп Харитон
ставя първи войвода, а Бачо Киро
— подвойвода. Начело със знамето,
на което пише „Смърт или свобода“, четата поема своя път към Бал-
кана и в Дряновския манастир во-
ди дълга битка с многочислен
аскер и башибозук.

За почти четири дни и делото
на априлци, по инициатива
на женското дружество, чиято
ръководителка била Евгения Ки-
симова, и на градската община,
били събрани средства и на
местото, където били обесени
народните синове, през 1883 г.
започнала изграждането на па-
метник, известен под името па-
метник на обесените. Той е де-
ло на италианеца Джовани Мос-
сути, тогава окръжен инженер,
и е изграден от арбанашки ка-
мък. Открит бил тържествено
на 25 юни 1885 г. Има форма
на четиристенна пирамида, из-
дигаша се над няколко реда
каменни стъпала. На четирите
стени на паметника стоят сле-
дните надписи: „Обесени на 28
май 1876 г. — Иван Пановото Се-
мерджиев от Търново апостол, ре-
волюционер войвода на Горноар-
ховската дружина, Бачо Киро Пе-
тров от Бяла черква, учител-пропа-
гандист, войвода на Белочерковска
въстаническа чета. Обесени на 4 юни
1876 г. — Кръчо Йовев от Бички-
ята, Станко Тодоров, Рачо Гевелов
— въстаници от Източно габровска-
та дружина. Обесени на 15 юни
1876 г. — Цанко Христов Доста-
нов от Габрово, председател и вой-
вода на Западна габровска дру-
жина, Яким Цанков от Габрово,
председател на Габровския револю-
ционен комитет, поп Иванчо, поп
Петков от Габрово, заклел габров-
ските въстаници“.

Паметникът днес се намира
в центъра на града, на пътя
между улици „Димитър Вла-
гов“ и „Георги Димитров“.

Обесените въстаници били
погребани на Варуша, над църк-
вата „Кирил и Методий“. През
1910 г. тук е бил издигнат скро-
мен паметник, от местен камък,
с надписи: „Доблестни борби,
признателното поколение ви из-
дига този паметник, за да уве-
ковечи героичния ви подвиг и
съзнатия ви за патриотичния
1910 г.“

Мargarита АТАНАСОВА

кар да аямах още голям житей-
ски и политически опит, ведна-
га разбрах, че той стар и тих
земеделиски деец дълбоко е оп-
летен в мрежата на опозицията
и неминуемо ще загине политиче-
ски. В лицето му, в цялата му
фигура имаше нещо отколено,
нещо твърде старо, което го
дърпаше назад и му пречеше
да види мястото на истинските
дружини земеделци в редовете
на Отечествония фронт.

Когато си излезе, Иван Ге-
новски някак печално поклати
глава:

— Язык за стареца! Иначе
не е лош човек, ама само на-
зад гледа и нищо ново не ви-
жда. Едно време Гивев го изпо-
лува, сега Никола Петков го на-
вива. Нека тегли от главата
си!...

Да си призна, не изпитах ни-
каква омраза към стареца.
Докажам към другите опозицио-
ни не бяхме класово чепирими-
ри, различавахме ги сурово,
воювахме страстно и настръхна-
ли, към дяло Георги по-скоро
изпитах съжаление. От неговата
фигура лъхаше нещо народно,
но сега приличаше на камък,
който се е откърил от мястото
си, търкаля се надолу и никой
не знае къде ще се спре.

Сушата особено много засег-
на полските райони, в това чъм-
ло и района на с. Полски Тръм-
беш. Населението изпадна в
смут, но скоро се окопоти. То
виждаше, че народната власт
взема енергични мерки и прави
всичко възможно, за да осигури
излизването на добитъка и из-
хранването на хората.

(Следва)

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

Търновската царица

15

Такива бяха главите на учение-
та, чиито карикатури висяха по
стените на кабинета, заедно с портрети на братати госпо-
да. По-късно тя научи, че това са прочути професори
и започна да ги нарича с новата дума.

След няколко дни, когато докторът прие първите
пациенти, обхвана я страх, че ще събори в нещ. Док-
торът извършваше леки операции на абсцеси, чуваха
се стенания, детски писъци, охкания и въздишки на
облекчение. Миризмата на карбол и лекарства изпъл-
ваше къщата и стана съставна част от чистотата. На
Марина се отвори много работа — пациентите се уве-
личаваха с всеки изминат ден. Жените идваха с мъ-
жете си, смутени, че трябва да се събличат пред такъв
млад и хубав лекар, доверяваха й своите опасения,
търсеха от нея съвети и напътствия и това повдигаше
все по-високо нейното самочувствие. Понякога доктор-
ът й се караше, че ги заслужава заради неумението и не-
опитността си. Обаче всички неприятности се изкупва-
ха в часовете, когато бе свободна. Тогава разказваше
на баба Винтия какво става горе, какви болни са ид-
вали и какво им е казал господин докторът. Постепен-
но долният етаж се превърна в клокарница, където
се обсъждаха тайни на болни, на здрави и градските
сплетни.

Един ден Марина научи, че търговците от Баждър-
лък са я нарекли Търновската царица. Тя завири с
уста и баба Винтия я съгласи. „Как може жена да сви-
ри с уста като мъж! Какво ще си помисли господин
докторът, ако я чуе?“

Господин докторът? Той преминаваше границата
в нейната представа за истински мъж, външен, кой-
то знае всичко и владее тайната на живота и смърт-
та. Понякога двете жени се опитваха да отгатнат
коя ще бъде бъдещата докторица. Завист и неосъзна-
та ревност гложеше сърцето на Марина и я обзема-
ше страх. Другата й грижа беше бракоразводното де-
ло, което се бавеше в митрополията по вина на раз-
давача. Който идваше често в къщи да се моли на
баба Винтия с надежда, че тя ще я склони да се при-
берат. Шом чуеше гласа му, Марина се качваше го-
ре, където раздаващ не смееше да я търси. И бед-
ният човек си отиваше, натъжен с голямата си ох-
лузена чанта.

Един ден госпожа Зоя срещна Марина, когато тя
се връщаше от пазара. Като я огледа със сводничес-
ки си очи, попита гостиничаря в уличката към своето
заведение, коя е тая жена.

— Служителка на доктора — каза гостиничарят. —
Тя да ти стане момиче, че да видиш как всички от
чаршията ще си натирим жените.

Той се изсмя и смехът разтърси корема му.

Ловният сезон бе открит в края на юли и доктор
Старирадев се увлече в тая нова за него страст. Пър-
вия ден неуспехът го разпали, вместо да го отчае.
Стойките на кучетата, внезапната поява на дивеча,
който сякаш самата земя изхвърляше, го погълнаха

16

до самозабрава. Отдаде му се да убие едно зайче и то-
ва го окуражи. Даваха му се съвети как да се мери, по-
казваха му къде да търси яребиците и пъдпъдците.
И той газеше с новите си французки чизми неохотно
овеси, проса, стърница, замазан и безпомощен. Стреля
ше наслуки и съкрушен гледаше как птиците излез-
ват от погледа му с красива завой на кучетата убитата пти-
ца да я сложат в мрежата на чантата. Вечки бяха
облекли стари, окъсани костюми, наложили износени
сламеници и каскети. Ако не бяха охранените им гра-
ждански лица, техните бради, бакенбарди, патронлаши-
те, хубавите торби и лъскавите двучевки, човек може-
ше да ги вземе за оживели плашила.

Когато преустановиха лова, за да обядват под сян-
ката на два стари бряста, с модните си ловджийски
дрехи докторът изглеждаше като богат чифликчия
сред изпаднали мъже. Той се тръсна на тревата исто-
щен, плувнал в пот, повече пи, отколкото яде. Ловна-
та страст не му даваше мира и той се видя между
приятелите профан в лова и жалък чирак, който тряб-
ваше да понася шегите им. След обед уби първата си
яребица. Господата му подариха още няколко и тур-
чинът очаква дивеча край фермерите на файтона. Едва
когато четирите файтона потеглиха към града пре-
тъпани с ловци и кучета, докторът си отиде. Ком-
панията му се видя нетърпима, — прекалено интимни-
чеха с него, шегите им ставаха нахални и той реши
да ходи на лов сам. Тогава нямаше да има свидетели
на неумението му, щеше да се съсредоточава, да не
бърза, да се учи. Купи от капелмайстора един заста-
рий сетер и в следния неделен ден отиде на лов сам.
Турчинът го чакаше с файтона край една стара чешма
със зеленясал постав, едно хлапе носеше убития дивеч,
кладеше огън и помагаше да приготвят обед. Докто-
рът бързо напредваше — взе да стреля сносно, по-лес-
но да открива дивеча и да се връща вечер в къщи до-
волен, вмирисан на пот, барут и кър. Банята го ча-
каше и след като се изкъпеше, вечеряше набързо и
спеше здрав, укрепителен сън. На другия ден се чув-
ствуваше бодр и летният костюм му се струваше
както маяжина. Работата в болницата и в къщи го поглъ-
щаха, но ловът не излизаше от ума му и той копнее-
ше за неделята.

Лекарската му слава се разнасяше бързо, от сут-
рин пред къщата чакаха селски коли и каруци, по-
стлани с черги и слама. Не само в чакалнята и по-
стълбата седяха болни, дошли от околните села. Той
се ядосаше и ругаеше тези, които преди да дойдат
при него, бяха влопили болестта си при разни баби
и ахтарджии и неговото възмущение се предаваше на
Марина.

(Следва)

Вълчо САРИЕВ

ТАКА СЕ РАЖДАШЕ НОВАТА ДЪРЖАВА

3.

На селския площад организи-
рахме голямо публично събра-
ние с оратори Георги Качаунов
от БКП, Ради Найденов от
БЗНС и един представител на
Социалдемократическата пар-
тия — името му не помня.

Това не беше обикновено съ-
брание, а истински двубой с
реакционните елементи. Присъ-
тните между хората, те слушаха
внимателно и понякога задава-
ха провокационни въпроси или
подхвърляха хапливи, злостни
реплики.

Нашите оратори не им оста-
ваха дължини и с остроумни
си отговори и контра-реплики
показваха истинския лик на
опозицията и явно печелеха сим-
патии на присъстващите. Събра-
нието завърши с буино
хоро...

Когато си тръгнахме, до Ка-
чаунов се доближи един пълен
и тантурест селянин с гумени
ботуши и калпак. Големите му
мустаци висяха надолу като
подкови. Човек би помислил,
че тук е попаднал някакъв те-
жък украински кулак.

Той започна иронично:

— Господин Качаунов, кога
ще възвърнете Търновската
конституция?

Георги не беше човекът, кой-
то би се затруднил да му от-
говори. Де шеговито, де иро-
нично той му каза:

Какво си зарежал за Тър-

новската конституция! Сега
народът има сто пъти по-голяма
политическа свобода...

— Не, господин Качаунов,
дайте ми Търновската консти-
туция!...

Ние разбрахме, че с тая
„конституция“ наглед реакци-
онер иска да провокира спреч-
кване.

Качаунов не се поддаде на
провокацията, дръпна ме за
рамото и каза:

— Няма защо да говорим с
туй говедо!... Ела да прием
по една лимонада!...

В с. Присово се състоя съб-
рание на опозицията. Ние из-
дигнахме импровизирана трибу-
на в долината край на площада
с оратор един ремисит. Ако не
се лъжа, той оратор беше Иван
Рачев от същото село. Опози-
ционният оратор се изправи до
трибуната. Някакъв млад чо-
век, елегантно облечен, с ма-
ниери на разглезен артист. На
стъпни тишина и във вечерния
звездчав прозвуча писклив глас:

— Уважаеми дами и господа!
Почитаеми граждани на При-
сово!

Изведнаж бурен и подигра-
вателен смях заля целия пло-
щад. Хората се кикотеха, под-
викваха.

Нашите момчета умело из-
ползуваха момента и някой из-
вика високо:

— Дамите и господа са в
София! Тук са отрудени сел-
ски жени и мъже! Долю бога-

ташките синчета!

Публиката се залюпа и се
наклони към нашата трибуна,
откъдето Ванката произнесе
възвущава реч.

Когато говорим за опозиция
та, не можем да не кажем ня-
колко думи за дяло Георги
Йорданов — един от водачи-
те на БЗНС и министър в по-
вителиството на народния блок
през 1931 година.

През лятото на 1945 година
(трябва да е било юни или
юли) в Околийския комитет
на Отечествония фронт влезе
набит селянин с потури и кал-
пак. Вън беше страшна жегла,
а той сякаш не искаше и да
знае. В ръцете си държеше ба-
стун.

Помислих, че при нас е по-
паднал Алевковият герой и е-
два не припах да се смея, но
бързо се овладях и сериозно
запитах с какво мога да му
бъда полезен.

— Търся Иван Геновски.
Казаха ми, че бил тук — ре-
че дялото, сваля калпак и
поиска чаша вода.

Това лице ми се стори твър-
де познато и изведнаж ахнах.
Нямаше съмнение, че пред нас
стоеше дяло Георги Йорданов,
който също клонеше към опози-
цията.

Но как се е осмелил да
дойде в комитетата?

Те воюваха с всички сред-
ства против Отечествония

фронт, а сега дяло Георги се-
ди на стола, пие на глътки во-
да и бърше изпотеното си лице.

— Извинете — рекох. — Вие
не сте ли Георги Йорданов?

— Аз съм. А вие от где ме
познавате?

— Чед съм много за Вас, ко-
гато едно време бяхте министър.
Дялото някак недовърчило ме
погледна и после запита:

— Вие от кои сте? Не бяхте
ли земеделец?

Ясно е, че той ме бъркаше с
Асен Пашов, който в момента
отсъствуваше.

ПРОБЛЕМИ НА МЕХАНИЗИРАНОТО ПОДДЪРЖАНЕ НА ЖЕЛЕЗНИЯ ПЪТ

В ЖП управление — Г. Оряховица — нова техника • За интензификация на труда на работниците от железниците

Бързото развитие на икономиката, постиженията на техническия прогрес и разширяването на туризма и международните връзки на страната ни поставят сериозни задачи пред железопътния транспорт. В съвременния динамичен живот факторите като времеопитване, удобство и безопасност на движението определят отношението на гражданите към работата на железопътните транспортни работници. Това ги задължава непрекъснато да подоб-

ряват и усъвършенствуват своята работа.

В това отношение през последните години в района на Горнооряховското жп управление се работи много. Внедряването на високоефективна механизация в пътно-стопанство на управлението се налага и от следните съображения: досега използваните електровибрационни траверсодобивки поради ограниченото повишаване на производителността им до 20—30 на сто, почти изчерпиха своите възможности при текущия ремонт на железния път; липсата на работна ръка налага внедряването на комплексна механизация за пътно-ремонтните работи, с оглед най-малко да се пречи на експлоатационната работа на железопътния транспорт, да се окупират ремонтите на железния път, на базата на пълна механизация на трудоёмките процеси; посредством механизацията ще се осигури ниска себестойност на ремонтите на железния път и ще се повиши значително производителността на труда на работниците, заети в пътно-стопанство. Механизацията на работните процеси, без правилна и научно обоснована организация на труда не може да даде очакваната ефективност. Ето защо по пътя на интензификация на труда в пътно-стопанство, паралелно с механизацията на трудоопределящите процеси, постепенно се преминава и към реорганизация на съществуващия начин на работа, като се внедрява научно обоснована технология за извършване на пътно-ремонтните работи.

С новодостъпната техника за района на Железопътното управление — Горна Оряховица ще се оборудва една база за механизано подновяване на железния път, една пътно-ремонтна колона за среден ре-

монт и друга за опресняване на баластовата призма — на участъците с осигурителни инсталации. Най-основно обаче стои въпросът за въвеждане на механизация за поддържане на железния път в тежкия профил на отсечката Горна Оряховица — Дъбово. Тук съставът на бригадите, поддържащи отделни участъци, поради тежкостта е намален под 50 на сто. Затова нуждите диктуват още тази година да се започне още напред в този район механизирано поддържане на железния път. От въвеждането на нова механизация зависи в най-голяма степен постиженията на пътно-стопанство за осигуряване на здрав и сигурен превоз, за високи скорости на движението. Внедряването на високопроизводителна и ефективна пътно-ремонтна механизация ще бъде крачка напред по пътя на техническия прогрес в пътно-стопанство — доказателство за претворяване в дела решенията на Десетия конгрес на Българската комунистическа партия.

Инж. Иван СТОЕВ

началник отдел „Поддръжка“ при ЖП управление — Г. Оряховица

По следите

на нашата критика

„Шофьорите-кондуктори

и пренебрегнатата автогара“

Под това заглавие в брой 51 от 29 април 1971 г. на вестника бе отпечатана критична бележка. С писмо от 10 май от дирекцията на ДАТ — Велико Търново ни съобщават, че ръководството на автогара в гр. Елена е разгледало отпечатания материал. „Недостатъците на безкондукторното обслужване е въпрос, който има много страни и все още се проучва, за да се намери най-добрият му приложението“ — се казва в писмото. По-нататък другите съобщават, че от 5 юни всички коли от и за гр. Елена спират и на автогара в Горна Оряховица, а не само на площада.

ПРОДАВАМЕ лека кола „Варшава“ напълно запазена.

Справка: — с. Гостилица — Габровско — Иван и Славо.

ПРОДАВАМ 15 силни пчелни кошери. Цена споразумение. Илия Атанасов, ул. „Сан Стефано“ 1 — Горна Оряховица, телефон 4—12—10.

ДАТ — Дирекция Велико Търново

търси

да назначи ПРАВОСПОСОБЕН КОМПРЕСОРИСТ в автогара в гр. Елена. Заплата съгласно щата.

Справка — телефон 2—22—02 — Велико Търново или телефон 20—66 — Елена.

ДСО „Балкантурист“ — Велико Търново

търси

да назначи СЕРВИТОРИ, МИЯЧИ НА СЪДОВЕ И ОБЩИ РАБОТНИЦИ за нуждите на ресторантите.

Справка: телефон 2—03—94.

ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица

търси

да назначи:

ЮРИСКОНСУЛТ НАЧАЛНИК ТРЗ

Заплата съгласно щатните таблици.

Постъпване веднага.

Справка „Личен състав“.

3—1

ТРУДОВАТА НАДПРЕВАРА В АПК „ИВАИЛО“

Падналите поройни дъждове през последната седмица, придружени в района като Драгово, Поликраище, Самоводене с градушка, нанесоха известни поражения на някои култури. Това обаче не отчужда селскостопанските труженици. Кооператорите бързат да „откраднат“ всяка благоприятна минута за работа. Създадената добра организация от оперативното ръководство на агрокомплекса, от общинските партийни комитети и УС на ТКЗС спомогна едновременно да се извършват всички полски работи.

Сега вниманието е насочено най-вече към дозовата култура. Шом силне зората, откъм летницата на селскостопанската авиация се чува глухото бучене на двата самолета. Те бързат да напращат дозата с медни препарати и да преварят матата. А там, където условията

позволяват, се използва и цялата наземна техника. В редица производствени участъци, като Водолей, Дичин, Горна Оряховица и други, се вдигна на крак всички мъже, които с гръбни пръскачки напръскаха голяма част от дозата. Само през последните два дни бяха напръскани четвърти път повечето от 20 000 дка лозя. За опазване на гроздовата култура в момента се извършва кършене и връзване на сортовете „Булгар“, „Салерави“ и „Ркадители“. Продължава третото опекване на дозата.

Много работа извършиха кооператорите и за бързото опекване на захарната цекло. През последната седмица бяха опекани за трети път повече от 12 000 дка захарно цекло. В много добро състояние, опекани и чисти от плевели, са цвекловете

участъци в селата Върбица, Дичин, Поликраище, Янтра и др. Привършва и втората копан на царевичата, а в много стопанства, като Ресен, Долна Оряховица, Поликраище, растенията са вече загърдени и са прокарани напътни бразди. Но в ТКЗС — Самоводене се опекна, без да се загърля, в резултат на което заплесеността се увеличи застрашително.

За да се осигури фураж за животновъдството през зимата сега особено важно е да се покоси и прибере вторият откос люцерна. За пример е ТКЗС — Ресен, което е покосило 783 дка люцерна. В целия агрокомплекс е окосена 22 000 дка люцерна и направени 7500 т. сенаж и 750 т. сено.

За извършената добра работа много спомогна решението за удължаване работния ден на механизаторите и кооператорите. Сега колесните машини работят по полята от ранни зори до късна вечер, като работният им ден продължава повече от 12 часа. Благодарение и на навременното изпозване на кооператорите до работните им места, снабдяването им с топла и питателна храна и студена пителна вода, работният ден продължава 9—10 часа.

Изградените щабове по общини са на своя пост. В ТКЗС — Ресен, Поликраище, Лясковец, Д. Оряховица и др. около 2000 работници и служители от предприятията и учрежденията излязоха през тия дни за оказване помощ, особено при опекване на дозата. На повечето места на предприятията и учрежденията са зачислени площи лозя в зависимост от броя на работниците и служителите, като за тях ще се полагат грижи до прибирането на реколтата. Ръководствата на АПК и на ТКЗС са много доволни и от помощта, която им оказват работниците и служителите от Велико Търново, Горна Оряховица и Лясковец.

През тия напрегнати дни не са изпуснати и задачите във връзка с прибирането на реколтата, която зреє по плодородните поля на комплекса. Всеки бригадир бърза с опекването на пролетните култури, защото има една отколенна традиция — жетвата започва весело, когато другите култури са в ред. А жетвата вече чука на вратата. Грийте на буйните ечемича вече жлътича и чакат припратите комбайнери да ги приберат. Комбайните, широкоредовите жетварки, сламопреси и останалият инвентар са строени в боен ред и чакат, сяднал за настъпление към натежалите от класове големи ниви. Ентусиазмът на кооператорите е всеки изминат ден се засилва, а това е добра гаранция за вземане аванс в изпълнение всички задачи от първата година на шестата петилетка.

Елена МАКСИМОВА

ПОЛЗОТВОРНА

СРЕЩА

В гр. Елена се състоя среща на бюро на ГК на БКП с техническите и икономическите членове от града. Доклад изнесе членът на бюро на ГК на БКП Димитър Балуков. Иначе пер и икономисти говориха за жалоните, които водят към голямата цел, поставена от Десетия партиен конгрес. Направено бе предложение да се утвърди Ден на специалистите и да се изгради клуб на специалистите. Участие в срещата взе иж. Кръстю Малаков от Оряховица, секретар на Партията и Христо Иванов, секретар на ОС на НТС.

Първият секретар на ГК на БКП Христо Станев говори мод рбно за осъществяването на по-голяма насоченост и постигнато на по-голям ефект от работата на специалистите. Важна е тяхната роля в икономическото развитие на Еленския край. Той отдели внимание също така на въпросите за непрекъснато повишаване на знанията и квалификацията, а също така и за осигуряването на жилища и подобряване на битовото положение на специалистите.

Кирчо ВАСИЛЕВ

ДО КАМПАНИЯТА — БРОЕНИ ДНИ

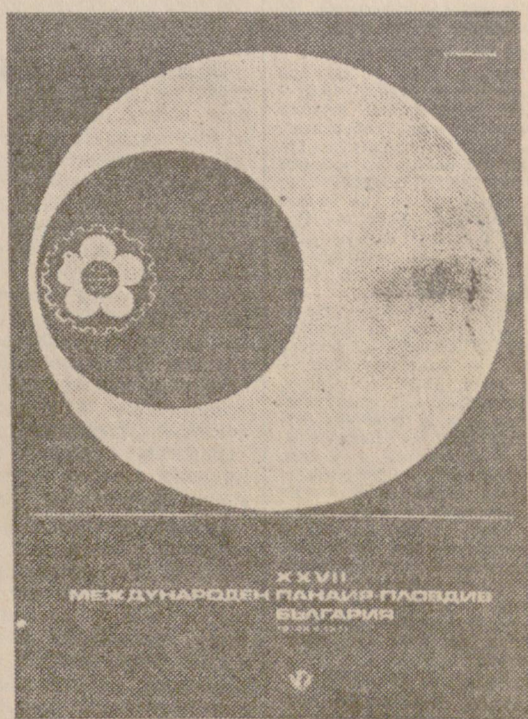
През тази година колективът на Спиртна фабрика при Захарен комбинат — Г. Оряховица има да решава сложна задача — за първи път в историята на фабриката трябва да се произведе толкова много спирт за една година — 24 милиона литра. Това изложва още от първите месеци на годината спиртоварите да мобилизират своите сили и да произведат първите количества спирт по спуснатите графици. Досега са произведени 10 240 000 литра спирт. Тези резултати са радостни, но голямото темп

ва предстои... Сега фабриката е в ремонт. За по-малко от месец работниците по ремонта трябва да се справят със своята не лека задача. Още в началото на ремонта, който започна от 25 май, хората бяха разделени по бригади. Голяма част от машините и съоръженията са износени и подлежат на по-щателна проверка. За извършването на ремонтната операция в график и качествено голям е делът на съзнателните производственици от звената на Люцкая Бешев, Русан Радев, Григор Куманов и други. Добре се справя с работата си по ремонта и бригадата на елентичните.

Но не всичко е ремонт в Спирт на фабрика е наред. Във ферментационното отделение ремонтната работа изостава. Чувства се голяма нужда от оксигенисти. Също така липсват измервателни уреди, най-вече термометри. Налага се да бъдат монтирани старите, които пък от своя страна крие опасност от нарушаване на технологичния режим по време на кампанията. Иван БОЖИЛОВ

XXVII международен панаир — Пловдив

19 до 28 септември 1971 г.

ПАНОРАМА на икономическите възможности на нашата страна.

Пловдивският панаир е крупен център на международната търговия.

ЦЕНТЪР на научно-технически срещи, симпозиуми и др.

Участуват изложители от Азия, Европа, Африка и Америка.

През панаирните дни богата програма от културни и спортни прояви.

БОГАТ ИЗБОР на стоки в магазините на Държавното търговско предприятие.

Пътуването по БДЖ с 30% намаление.

СОФИЯ—ПРЕС

Хора, с които се гордеем

МЕХАНИКЪТ ИВАН БОЗЕВ

нуваха ръководството. Предложиха Иван Бозев. Още при първия разговор той казва:

— За фабриката ми е мъчно, но освободят ли ме, ще дойда! — Така беше отговорът на Иван, защото на ново предприятие трябваше да се помага, да се укрепва. Отогава имаме няколко години. От първия ден той работи с желание. Задачите бяха много. Започваше строителството на МЗ „Първи май“ и на редица други обекти, но Иван не се уплаши. С поддръжни средства из работи трасирана за механизано изпозване на инвентара — материал и много други подобности. Работата тръгна. И наистина — сръчен е! Разбира от шасерство, монтьорство, електротехника, работил е и като водопроводчик. Сега неговите ръководители казват: „Киселия камък е Иван!... Където отиде, работата върши!... От всяко трудно положение намира изход!“

Вижал съм го, когато сутрин отива на работа. Внима телен и съсредоточен. Бърза, настига и надминава групички работници, поздравява и отминава, после втори, трети... Пристигне ли на обекта, не груби време, веднага започва работа. Тя е планирана още от предния ден и затова не изостава. Когато наблюдаваше пусковият срок на машиностроителния завод — строители, бетонджии, мазащи и други работеха на сменен — денонощно!... От него се искаше техниката да бъде в движение и да не се получават престои и задръжки. Нямаше помощник. Сам беше, но комунистът Иван Бозев преодоля всички трудности. Цял месец работи заедно с първа и втора смяна. Включваше се и в други работи. Даваше поправки на трактористите, които караха шасита. Умори се, но издържа!... Доволен останаха ръководителите от неговия труд. Издържаха всички!... Обектът беше завършен предсрочно и предаден в чест на Десетия конгрес на Партията.

В консервната фабрика Иван работи над 13 години. Свиная бързо с работата и се опозна с работниците. За него нямаше труден участък. Където и да го пратят, всяка работа извършваше качествено. Напоследък отговаряше за техниката в първа смяна в стерилизационния цех и за поддръжката на транспортните колички, с които извозваха суровина и спомогателни материали. Ръководството на предприятието беше доволно от работата му.

С всяка изминала година строителството в Полски Тръмбеш заемаше все по-големи размери. Изградената строителна група получиха нова техника, транспортни средства, направиха и бетоновъзел. За всичко това трябваше да отговаря механик и той да е опитен човек, сръчен и да не скъпи времето си. На кого да се спрат?... Той ще обслужва тази техника най-внимателно!... Тези и още други въпроси въз-

Илия АНГЕЛСКИ

ПЪРВАТА ОБИТАЕМА ЛАБОРАТОРИЯ В КОСМОСА

Човечеството е свидетел на едно ново, величествено постижение на Съветския съюз. Създадено е от съветските хора първото „селище в ефира“, за каквото мечтаеше К. Циолковски. Разкриват се простори хоризонти за развитието на науката и космонавтиката.

Атмосферата, без която човекът не може да живее, е непреодолимо препятствие пред него вия стремеж да разкрие тайните на Вселената. Тя не пропусква до земната повърхност по-голямата част от излъчваното на небесните тела, поради което познанията ни за тях са ограничени. От друга страна, непрекъснатите движения на въздушните маси не позволяват да се използват големите увеличители на съвременните телескопи при наблюдението на небесните тела. И трето, от земната повърхност не е възможно да се изучат първичните космически явления, които крият в себе си информацията от огромно значение за съвременната физика.

Само от тези примери става ясно, че за да се изследват явленията в космическото пространство, така и на нашата земя трябва съвременната научна апаратура да се изнесе извън плътните слоеве на атмосферата. Това може да се постигне като се създаде дългосъществуваща орбитална станция.

Първ Съветският съюз при стъпки към разрешаването на извънредно трудните и сложни проблеми, свързани със създаването на такава станция. В резултат на успешното разрешаване на тези проблеми, на 19 април т. г. бе изведена в околоземна орбита първата в света дългосъществуваща научна станция „Салют“. Тя наподобява огромна цилиндър с дължина около 20 м и диаметър — около 4 м. Обемът ѝ е около 250 куб. м, от които около 100 куб. м се заемат от специални херметични помещения, в които се намира апаратура за различни изследвания. В действителност, „Салют“ е първата лаборатория в Космоса, в която има прекрасни условия за научноизследователска работа на специалисти от различни области на науката.

Изследванията от орбиталната станция могат да дадат ценни резултати за науката и за практическата дейност на човечеството, ако се правят непрекъснато. Някои от изследванията ще се правят от автомати и специалистите ще използват

Членовете на екипажа на космическия кораб „Союз-11“ — от ляво на дясно — В. Волков, Г. Доброволски, командир на кораба, и В. Пацаев по време на пресконференция преди излитането

данните от регистрираните за разкриване на закономерности на изследваните явления. Но не са малко и изследванията, които трябва да се правят от специалистите. Те ще се извършват на станцията през определени интервали време. С други думи на станцията трябва да се „командират“ експедиции от специалисти. Пътването им до нея се осигурява от специални транспортни кораби „Союз“ от нов тип, които Съветският съюз отдавна създаде.

Първата експедиция на „Салют“ бе изпратена на 23 април т. г. с космическия кораб „Союз-10“. В нейния състав бяха космонавтите Владимир Шаталов, Алексей Елисеев и Николай Рукавишников. Пред тях бе поставена задачата да открият „Салют“ и да съединят своя кораб с нея, след което да се върнат на Земята. Тази задача те изпълниха блестящо.

Тук трябва да се изтъкне една характерна особеност на съветската програма за изследване и овладяване на Космоса за мирни цели. Съветските учени не повтарят експериментите. След като проучат най-подробно резултатите от вече направен експеримент, със следващия те поставят за разрешаване нови, по-сложни и по-трудни проблеми и по такъв начин издигат на все по-високо ниво развитието на космонавтиката.

След срещата ѝ с първата съветска експедиция „Салют“ продължи своя полет около Земята в очакване на нови гости. Те не закъсняха. На 6 юни т. г. със „Союз-11“ към нея се отправиха втората съветска експедиция с космонавтите Георги Доброволски, Виктор Пацаев и Владислав Волков. Още на следващия ден те съединиха своя кораб със „Салют“, преминаха в нея и пристъпиха незабавно към изпълнение на възложените им задачи, които нито са малко, нито са леки. Най-напред те съединиха електрическата и водната инсталация на станцията

и кораба. Така се създаде едно голямо космическо тяло с внушително тегло — 25 тона! След това пристъпиха към изследване на помещението в станцията и състоянието на апаратурата в тях. Поради съпротивлението на атмосферата и други фактори орбитата на „Салют“ непрекъснато се изменя и станцията по степенно се приближава към земната повърхност. За да не навлезе в плътните слоеве на атмосферата, гдето би изгоряла, трябваше да се коригира орбитата ѝ. Тази корекция бе направена на 8 юни т. г. и „Салют“ премина на по-висока орбита.

От станцията „Салют“ нейните обитатели започнаха различни изследвания: наблюдение на облачните маси в атмосферата, изследване на снежните и ледените покривки върху земната повърхност и др. Наред с това те пристъпиха към изучаването на явленията в космическото пространство. Те трябва да проучат и влиянието на условията на космическия полет върху организма на човека. От орбиталната станция могат да се изследват планетите от Слънчевата система.

Създаването на първата обитаема орбитална станция „Салют“ Съветският съюз откри нов етап в развитието на космонавтиката и изведе съветската наука на челно място в света, като остави далеч след себе си Съединените щати, които възнамеряват да създадат подобна станция едва след две години.

Резултатите от изследванията на съветските експедиции от „Салют“ ще бъдат толкова разнообразни, че е невъзможно да се обхванат в цялата им пълнота. Но няма съмнение, че те приближават човечеството до овладяването на Слънчевата система, до използването на природните богатства на Луната и планетите.

Доц. Ангел БОРОВ

Концерт, посветен на борбата за мир

Градският комитет за защита на мира в Горна Оряховица развиза широка дейност за популяризиране решението на Будапештската сесия на Световния съвет на мира за намаляване на напрежението в международните отношения, за запазване и укрепване на мира.

В продължение на месец и половина Градският комитет за защита на мира подготвяше концерт, посветен на борбата за мир. Председателката на комитета Русана Палаузова (Милка) и секретарят Петко Бивев обходиха всички предприятия и учреждения. Заедно с останалите членове на комитета те планираха билетите за повече от 1000 лева, които са предназначени за фонда на мира.

В събота вечерта, джъдът попури концертът да се състои в летния театър, затова не всички, които имаха билет, можаха да намерят места в салона на читалище „Напредък“.

С кратко слово Русана Палаузова приветства гражданите и самодейците и ги призовава още по-активно участие в борбата за мир. В продължение на близо два часа гражданите имаха възможност да изслушат богатия репертоар на хора на запасните офицери от Габрово и на естрадно-сатиричния състав от С. Гостилца.

След концерта се състоя среща на самодейците с представители на комитета за защита на мира. Другарката Маргарита Кемалова, кандидат-член на ЦК на БКП и секретар на Градския комитет на Партията в Горна Оряховица, поздрави самодейците и им благодари за отзивчивостта.

Х. ДИМИТРОВ

ТЪРНОВСКАТА КНИЖОВНА ШКОЛА

600 години от създаването ѝ

През XIV век българската литература достига своя втори разцвет, който безспорно се свързва със столицата на Втората българска държава, важен книжовен център не само с национално, но и с общобългарско и общославянско значение. Най-значителното и най-интересно явление в литературния живот на страната в тази съдбоносна епоха е Търновската книжовна школа, от чието основание не са върхът 600 години. Времето е съхранило имената само на изтънчаните и представители: Теодосий Търновски, Евтимий Търновски, Григорий Цамблак, Киприан, Йоасаф Бдински, Андроник, Константин Костенечки.

Нейното начало е неразривно свързано с името и делото на Евтимий Търновски, станал отдалечаван сина на раялски писателски талант, даровит организатор, даровит общественик и смел реформатор. След няколкогодишен ползотворен престой в най-прочутите цариградски и атонски манастири, където той усвоява цялата богословска образованост на своето време, усъвършенства се в исихастството и се подготвя за бъдеща блестяща писателска и реформаторска дейност. Евтимий — отсъжда, „че родината е за предпочитане пред всичко“. През 1371 година се завръща в Търновград, тъй като „копнел да се отдале на безмълвнически подвизи в отечеството си, като в някое пристанище“ — по думите на негова биограф Григорий Цамблак. Пренебрегвайки молбите на търновци, той се заселва в една пещера, северно от Търново, а наскоро с благоволенieto и щедростта на цар Иван Шишман бива издигнат и манастир „Св. Троица“. Славата на Евтимий бързо се разнася на шир и дълъг, при него „приситгат“ „рожа ученици“, жадни за знания, достойни да се

нарекат Евтимиеви следовници. Така преди 600 години в манастира „Св. Троица“ Евтимий полага основите на знаменитата Търновска книжовна школа, съчинска академия на българската книжовна и богословска мисъл, според д-р В. Сл. Киселков. За голямата популярност и авторитет на Евтимий и школата му свидетелствуват Григорий Цамблак: „От доброто дело му се приличава отдалече не само множество люде от българска народност, които той считаше за свои по апостолски жре, били, но и всички на север — до океана, а на запад — до Илirik.“ И другале: „А кой народ, който е сроден с българите по език, не възприе неговите писания, неговите наставления, неговите трудове и потове?“ В манастира „Св. Троица“ Евтимий извършва и прочутата си право писно-езикова реформа, която още повече утвърждава престижа на създадената от него школа като сред българите, така и сред русите, сърбите, румуните и гърците. Тя има за цел да въведе единство в българския правопис, да се свържат старите преводи на богословските книги с гръцките оригинали и да се направят нови точни преводи. Реформата на Евтимий бива приложена и в Русия, Сърбия и Румъния, където е преприет от талантливите ученици и ревностни последователи на Търновската книжовна школа Киприан, Григорий Цамблак, Константин Костенечки и др.

Невъзможно е в статията която настоящата да се очертава подробно литературните традиции които поставя Евтимий Търновски и които следват писателите от неговата школа. Ще се спира само на някои особености в творчеството на писателите от Търновската книжовна школа, които характеризират преди всичко като предренесансово явление — най-интересния въпрос през последните години в литературната

медиевистика. Господстващ литературен жанр през XIV век у нас, както и във Византия, е житият, но писателите от школата успяват да въведат някои нови елементи в житията, свързани конкретно с българската действителност, засяват патристични тенденции в тях, придават им актуално звучене. Патристичната насоченост на творбите им прозира още в побората на геронте, за които пишат. Това са или български светци, или бележити българи на XIV век, или светци, чиито мошени са намират в Търново и го покоро витествуват според средновековните представи, придават му блясък и величие.

Интересен момент в произведенията на писателите от Търновската книжовна школа е забележителното внимание към природата, което издава едно по-новото по същество ренесансово отношение към заобикалящата обстановка. Природните описания са свързани с нехристиянски възгледи на писателите, които разглеждат човека и душевните му преживявания във връзка с естествена му среда — природата. Ново, предренесансово е и вниманието им към новешката личност, към нейните преживявания и чувства, към бита, обстановка и т. н.

Евтимиевата книжовна традиция остава жива и силна и след завладяването на България от турците. Учениците на Търновската книжовна школа поемат пътя на изгнаничеството и намери-ли убежище в Сърбия, Румъния, Русия, продължават да творят. Така българските книжовници от края на XIV и началото на XV век пренасят и разгарят факела на усилена литературна дейност в съседни и по-далечни на България страни и за втори път (след IX и X век) стават ратници на общобългарско и общославянско сътрудничество.

Невия ДОНЧЕВА
асистент по стара българска литература във ВПИ „Братя Кирил и Методий“

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

„А“ РФГ

ЕТЪРЦИ ИГРАХА ПО-СИЛНО ОТ ШАМПИОНИТЕ

Едно равенство с блясъка на победа ★ Модерно, съвременно — към почетна крайна позиция ★ Утре — гостуване в Елена

Отшумява вече големият двубой. На стадион „Ивайло“, чий то зелен килим след обилните дъждове е в отлично състояние, пред близо 30 000 зрители си бяха дали среща спокойствие, рутината, увереността и... бързината, техниката, волята за победа. Може би точно такава бе разположението на силите в завършения мач между гостуващия във Велико Търново „Левски-Спартак“.

„Етър“. Зашото, когато наблюдавахме играта на „сините“ имаме чувството, че тя е да леж от шампионския стил, от минимално необходимото за състав, който и сега се готви за решителен финален штурм, за да пресече лак пръв „линията“.

Нито помен от очаквания масиран натиск. Не видяхме и особено технически изпълнения. Нямаше удари във вратата. Но... играта зависи и от съперника!

А завчера етърци, момчетата във виолетови фланелки, показаха, че наистина могат, знаят, умеят. Нито за миг в 90-те минути те не се стъпиха пред големия им на противника. Не се поддадоха и на появилата се (и вероятно изкуствено поддържана) вредна психоза, че са „обречени“, че ще

„падна с голям резултат“, че гостите „ще решат“ отново шампионската си титла... Да! Не бяха малко комплексните, които бяха обладали зрители и неминуемо се пренасяха върху състезателите, гнетяха, можеха да окажат пагубно действие. На терена „виолетките“ наистина се развъртяха, заиграха на високи обороти, така, както ги виждаме напоследък, записана в крайна сметка едно равенство, което има стойност на победа. Зашото дойде в резултат на пълна мобилизация, на почти пълно игрово превъзходство в отделни периоди на големия мач.

Нека припомним. Първите 15 минути безспорно бяха само на домакините. Записахме остри голи в ситуации и стрелба от трудни положения на Цекон, Върбанов, хубава комбинация Манолов-Василев, два последователни изстрела на Лукованов. Отзад се „заплетоха“ интересни диалози между Величков и Веселинов от едната страна и Костов — Панов от другата. И трябва да признаем, че още тук, в началните ходове, наши бранители показаха способностите си и съвсем категорично обезвредиха остриятата на со-

финици. Едва към края на първата част можеше да се говори за известно изравняване. Но и сега гостите не показваха нещо особено. Второто полувреме изобщо бе по-динамично. Веселинов удучи гредата, Върбанов остана сам пред Б. Михайлов, сетне Лукованов стреля остро, покъсно Аспарухов подложи на изпитания младия Петров, съмнителна „засада“ (ръководството на К. Атанасов не задоволи!) срещу връзващия се остро Манолов... И това движение даде плод. За съжаление първи бяха огорчени домакините, когато в 81-та минута след пресилено отсден пряк удар (изпълнител П. Панов) Аспарухов се извиси си за миг над всички и ефектно прати топката под гредата — 0:1. Великотърновчани не се смутиха и... „оборотите“ останаха високи. Две минути преди края Лукованов нахлу изкреностойко, центрира от движение и Върбанов майсторски простреля вратата на гостите — 1:1!

„Много съм доволен. Разгрънахме истинските си възможности. Оборотът ни показа, че е във възходоша линия, което начало за нас е мача с „Ботев“. Величков игра с 48, т. г. като и в националния отбор се утвърждава. Отборът отбор се утвърждава. Действително бяха най-категорично опровергани ония, които говореха за нагласен резултат, за преклонение на етърци пред съперника. Нашите момчета показваха пълно взаимно доверие, играха като боксисти, които не се възраждат от никакви „сметки“ за класиранието на този или оня в таблицата, а търси хубавото, красивото във футбола, търси и за себе си достойно място в крайното подреждане. Вярвам, че сега хлямата те ни принтели на дело се убедиха, че няма никакви доверия, че както вие казах няколко дни преди срещата (б. р. в разговор, поместен в брой от миналия вторник) — ще играем за победа, ще търсим почетна позиция в десетката!“

Това бяха някои от оценки те на старши тренера на етърци Петър Шатров, споделил веднага след мача. От него научихме, че утре отборът ще гостува за една приятелска среща на „Бевей“ в Елена. Ще бъде обменен опит с местните футболсти, които са начело в Елнтата окръжна група и ще участвуват вероятно в квалификациите за влизане в зона „Янтра“. Започва всъщност „стигането“ и за следващото изпитание — мачът от предпоследния кръг в Плевен...

Трудно ни бе да отличим мача на отделни епизоди. Таки ва затруднения имаше като гледаш и тренингов Шатров. Зашото това бе всъщност хубава изява на целия колектив!

„Етър“ — Петров, Костов, Чакъров, Величков, Грозданов, Ст. Петров, Върбанов, Василев, Цекон, Лукованов, Манолов.

„ЛЕВСКИ-СПАРТАК“ — Михайлов, Гайдарски, Жедев, Алаалков, Ишков, Я. Кирилов (Котков), Веселинов, Палов, Аспарухов, Цветков (П. Кирилов), Панов.

Юношеската среща завърши при 3:1 за „Левски-Спартак“.

Александър ГЕОРГИЕВ

В ОСТАНАЛИТЕ МАЧОВЕ: Академик — Дунав 1:1, ЦСКА — Ботев 1:0, Лъсков — Тракия 0:0, Марица — ЖСК „Славия“ 1:2, Черноморец — ЧО 4:1, Марек — Локомотив 0:1, Черноморец — Спартак 1:1.

КЛАСИРАНЕ:		
1. ЦСКА „Септ. знаме“	73:19	47
2. Левски-Спартак	54:22	44
3. Ботев	49:27	37
4. Локомотив	54:41	33
5. Тракия	46:46	29
6. ЖСК-Славия	44:38	27
7. Спартак	43:42	26
8. Черноморец	36:41	26
9. ЧО	38:46	26
10. Марек	35:37	25
11. Дунав	27:39	25
12. Етър	28:44	24
13. Академик	30:35	23
14. П. Лъсков	23:44	23
15. Черноморец	28:59	17
16. Марица	25:51	15

Отговори на кръстословницата от бр. 70

ХОРИЗОНТАЛНО: 1. Макар (Чудра); 6. „Оскар“; 11. Арагон (Лун); 13. „Ивайло“; 14. Торо (Хенри Давид); 15. „Аво“; 17. Крем; 18. Ем; 19. Ноалие (Фридрих); 22. Ма; 23. Ват; 25. Козар; 26. Ран (Боснен); 27. Тал (Михаил); 29. Ики; 30. Ман (Томас); 31. Лем (Странстван); 32. Сив; 33. Бес; 34. Ара; 36. Мей (Лев Атанасовски); 38. Лов; 39. Авар; 41. Лок (Джон); 43. А. Л. (Александър Ликов); 44. Грехен; 46. Бе; 47. Меса; 49. „Рай“; 50. Емни; 52. Апанам; 54. Ванни (Ванни); 56. Роман (Роман); 57. Тем.

ВЕРТИКАЛНО: 1. Матер (Павел); 2. Ариот; 3. Кар; 7. Тит (Лукреций); 4. Ариот; 5. Ре; 6. Ок; 7. Сакс (Ханс); 8. Кар; 9. Апанам; 10. Роман; 12. Ванни (Анжен); 13. Полай; 16. Вилковата; 20. Ок; 21. Ири; 24. Тал (Михаил); 26. Меса; 28. Роман; 31. Апанам; 35. Апанам; 37. Ванни (Апанам); 38. Лов; 39. Авар; 41. Лок (Джон); 43. А. Л. (Александър Ликов); 44. Грехен; 46. Бе; 47. Меса; 49. „Рай“; 50. Емни; 52. Апанам; 54. Ванни (Ванни); 56. Роман (Роман); 57. Тем.

НА СНИМКТА: Юноши те на „Червено знаме“, заедно със своя треньор.

Иордан ДРУМЕВ